

[N. Chr. Christensen.]

besøg i sommermånederne, og hvornår kommer disse svenskere? Ja, de kommer på weekend, men når de kommer herover, så er der „stängt“, så er butikken lukket, og de kan rejse hjem med deres svenske kroner, dem kan de ikke få omsat her, de kan ikke købe noget, for handelsmanden vil ikke handle med dem. Men danskerne kan rejse i Sverige — og nu har den højtærede handelsminister jo åbnet mulighed for, at det bliver lettere at komme over hinsidan, end det har været før —, og vi kan fristes af, hvad der er i butikkerne derovre, og købe deraf, hvis vi ellers har valuta dertil, og det får vi nok lidt af. Men et gensidighedsforhold er ikke tilstede i Danmark. Ja, undskyld, jeg siger det, men det er en forrykt handelspolitik, og en sådan politik bør ikke opretholdes een dag længere.

Jeg vil i hvert fald tilsige den højtærede handelsminister mit partis arbejdsvilje til i et udvalg at sætte iltempo på for at få denne lov ændret inden den 1. april. Jeg tror, at det med lidt god vilje fra alle sider vil kunne lade sig gøre.

Den farlige lukkelov kalder „Politiken“ loven. Farlig for hvem? Måske for handelsministeren, hvis den højtærede handelsminister på grund af det ærede medlem hr. Gustav Pedersen, som i øjeblikket giver ministeren en lille dessin, ikke tør tage ansvaret for at gennemføre den rigtige lov nu, men for os andre er den ikke farlig. Og den hovedpine, som regeringspartiet eventuelt kan få ved, at de øvrige medlemmer — og det ærede medlem hr. Bundvad iberegnet, for han holder jo heller ikke af den midlertidige lov — ikke på nuværende tidspunkt kan overvinde partifællers indstilling, den hovedpine kan aldrig blive vor, den overlader vi ganske til den højtærede handelsminister og hans ligeså højtærede parti. Jeg vil derfor sige, at det farlige består i udskydelsen, fordi de rettigheder, som man opnår, som visse dele af befolkningen opnår, herved sætter sig fast.

Til slut vil jeg gerne gøre den bemærkning, at vi ikke fra vort partis side er modstander af en weekendordning, men dette her drejer sig ikke om en weekendordning, det drejer sig om et helt andet problem, et i Danmark særegent problem, som næsten ikke kendes i andre lande, det drejer sig om weekendlukning. Jeg kan ikke helt fritage os for vort medansvar i så henseende, skal heller ikke prøve på at gøre det, men der må jo være større glæde over een synder, der omvender sig, end over 10 retfærdige —

og jeg har omvendt mig. Jeg ønsker, at denne lov skal ændres.

Jeg vil slutte med at henstille, at der bliver nedsat et udvalg, hvori vi kan drøfte enkelthederne, for der er jo en lang række enkeltheder i forbindelse med denne lov, som jeg ikke har været inde på, fordi jeg udelukkende har beskæftiget mig med hovedsynspunkterne. Jeg håber, det i dette udvalg skal lykkes at nå til enighed ud fra de synspunkter, som vi fremhævede her for et år siden, at når betænkningen forelå, så måtte vi af med den midlertidige lukkelov og i stedet have en permanent lukkelov med dens beskyttelse og med dens fordele iøvrigt.

Hertil tilsiger jeg mit partis medarbejder-skab, og jeg udtaler som sagt håb om, at det i udvalget skal lykkes os at nå om ikke til fuldstændig enighed, så dog til en flertalsindstilling, som følger de retningslinier, flertallet i kommissionen har givet udtryk for.

Weikop: I modsætning til det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen kan jeg godt forstå, at den højtærede handelsminister, efter at han har gennemgået betænkningen, som er afgivet af lukkelovsudvalget, har foreslået den midlertidige lukkelov forlænget, og det forekommer mig ikke uforståeligt, at den højtærede handelsminister, der jo ellers er de stærke standpunkters mand, ikke har taget stilling til en varig lukkelov. Lukkelovsudvalgets betænkning har sikkert givet den højtærede handelsminister noget at tænke på.

Det er nemlig, således som det er sagt, en eksemplarisk betænkning, hvor opfattelserne ikke er præget af politisk indstilling, men af de naturlige interesse modsætninger, der må forekomme i et for mange så vigtigt spørgsmål.

Interesse modsætningerne i weekendspørgsmålet er jo åbenbare, så åbenbare, at ligegyldig hvilken stilling den højtærede handelsminister ville tage, ville han, således som det allerede er sagt, komme i modsætning til sine egne partifæller. Arbejdsgivernes og arbejdernes repræsentanter i udvalget går mod medhjælpernes standpunkt. Repræsentanterne for Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Det kooperative Fællesforbund og Københavns kommune går imod handels- og kontortmedhjælpernes standpunkt. Hvis den højtærede handelsminister foreslog weekend fra kl. 16, ville han sikkert få et stort og elskeligt smil fra sin kvindelige kollega, den højtærede minister fru Fanny Jensen,